

Maandag 9 Januari – Avond***Gesprek met Sri Narayan Swaroop in Hotel Yatrik***

N.S. Ik behoor tot de devotionele kant, dat is Bhakti.

N.G.H. Ik geloof dat u een discipel was van Guru Deva?

N.S. Feitelijk kreeg ik mijn initiatie van hem een paar maanden voor de huidige Shankaracharya het overnam. Ik ging in 1967 uit overheidsdienst met pensioen en sindsdien ben ik zeer geregeld bij Maharji – de huidige Shankaracharya.

B.R.H. Zijne Heiligheid lijkt zich bezig te houden met mensen die op welke Weg dan ook zijn – of het nu Bhakti of Jnana etc. is.

N.S. Het is aan hem om vast te stellen in welk stadium de discipel is; of hij intellectueel, emotioneel etc. is.

B.R.H. Spreekt hij ooit hier over wat wij noemen ‘de Vierde Weg’, de Weg van de Huishouder?

N.S. Ja, de weg van devotie of emotie is gemakkelijker voor de Huishouder. Ik ben zelf een huishouder. De Weg van Bhakti is de weg van de huishouder.

N.G.H. Zijne Heiligheid sprak over tijd en plaats die berekend kunnen worden door astrologie; is er hier iemand die hier bedreven in is en het kan onderwijzen? We hebben in Nieuw Zeeland een paar mensen die een goed begrip hebben van westerse astrologie en graag Indiase astrologie zouden willen leren; is er iemand waar ze mee kunnen corresponderen?

N.S. Onze vriend Advocaat, Sri Tripathi, is heel goed in astrologie en hij zou jullie kunnen helpen.

B.R.H. We hebben een plek op het platteland die aan onze groep toebehoort. Het is een groot huis – kleine groepen mensen gaan er soms een weekend heen, om ‘s morgens en ‘s avonds te mediteren. We hebben deze plek nu zo ‘n jaar of tien en het is er mooi en rustig.

N.S. Kunt u zeggen of deze plek ten westen of ten oosten van Wellington ligt?

B.R.H. Vooral noordelijk!

N.S. Zijne Heiligheid vertelde me vandaag alleen dat het dinsdag een slechte dag is om naar het noorden te gaan! Hier in dit deel van het land is dinsdag een slechte dag om naar het noorden te gaan, maar donderdag is een hele goede dag. Zijne Heiligheid reist niet tenzij hij van te voren weet of het al dan niet goed is om te reizen. Zelf moet ik dit weten zodat ik zijn reizen kan organiseren.

N.G.H. Ik ben zeer geïnteresseerd in het dagelijkse programma van de Ashram.

N.S. Iedereen in de Ashram staat om 4 uur op en elk doet zijn oefening van Sadhana vanaf de tijd van het opstaan tot ongeveer 8 uur. We doen voornamelijk meditatie en studie van de geschriften. In deze tijd baden we ons. Dan, je herinnert je wat Zijne Heiligheid vandaag zei over Brahma Muhurta – de anderhalf uur ‘s morgens voordat zonsopgang.

De beste tijd voor Meditatie – die staat bekend als Brahma Muhurta – Muhurta betekent gunstige tijd. Brahma betekent tijd voor speciale dingen. We mediteren een half uur; daarna luisteren we naar de roep van Moeder Natuur, wassen ons en al dat soort dingen, en komen dan terug in onze eigen kamer. In deze Ashram hebben we een gezamenlijke badkamer en waszaal. Wanneer we terugkomen in onze kamer beginnen we ons programma; iedereen heeft zijn eigen programma. Het programma wordt niet feitelijk door Zijne Heiligheid gemaakt maar staat onder zijn leiding. Je maakt je eigen programma maar in overleg. We zijn klaar met ons programma om 8 uur.

Iedereen begint zijn eigen werk te doen; we hebben hier ook een Sanskrietschool, waar de studenten voor hun

studie heengaan en de leraren beginnen met hun werk. Ik ben als discipel verplicht om mijn opwachting te maken bij Zijne Heiligheid. Ik probeer welk werk hij me ook geeft, te doen. Soms is er correspondentie om te behandelen, soms zijn er bankzaken of reisafspraken die behandeld moeten worden. Daarna is het middageten en Zijne Heiligheid rust daarna wat. Na die tijd zijn we vrij.

R.M. Welke soort dingen doen de andere discipelen op de Ashram?

N.S. Verschillende klussen. Bijvoorbeeld, sommigen moeten voor deze Margh Mela dingen regelen – heel veel werk moet er in dat verband gedaan worden. Er is een iemand die de leiding heeft van dat werk. Er zijn zes leraren die hun werk doen, zij blijven in de Ashram. De Sannyasis zijn onafhankelijk. Zij hebben natuurlijk hun eigen meditatie te doen, niemand stoort hen; zij hoeven geen vast werk te doen. Ze hebben hun eigen kamer.

Na vijven beginnen we met de avond gebeden en onze individuele gebeden zijn om ongeveer half zeven klaar. Er is hier een tempel, die u misschien gezien heeft, gewijd aan de oorspronkelijke Shankara, en de laatste Shankaracharya, Guru Deva; daar verzamelen we ons en bieden onze gebeden aan als een broederschap, dan gaan we vandaar om 6.45 uiteen. Om 7 uur of kwart over 7 beginnen we met de avond Satsang, zingen etc. Dit is afgelopen om kwart voor 8.

Aantekening: we woonden de Satsang van deze avond bij, en we hebben het als volgt ervaren.

Deze avond kwamen we om 7.15 aan bij de Ashram en gingen meteen naar het balkon boven dat leidt naar de audiëntieruimte van Zijne Heiligheid. Er waren nog maar een paar musici voor Z.H. verzameld, dus we wachtten een paar minuten buiten en luisterden naar hoe de drummer zijn trommels testte en wat improviseerde, tot een jonge Sannyasi over de binnentuin kwam aanlopen – een zeer opmerkelijke jonge man met een dikke zwarte baard die het schitterende gele gewaad droeg. Hij wenkte ons de ruimte in. Hij ging naast de drummer zitten en stelde de microfoon in die voor hem op een standaard stond en sloeg een paar tonen aan op een soort doosorgel op de vloer naast hem.

We zaten met gekruiste benen op een mat tegen de muur, tegenover Zijne Heiligheid en Birgit zat naast de andere vrouwen die aan zijn linkerkant zaten; maar op verzoek van Z.H., gaf een van de muzikanten aan dat ze moest gaan zitten op het kleed naast Ross. De bandrecorder stond natuurlijk vlak voor ons richting Zijne Heiligheid en weer een meter of zo daarvoor waren de musici; Zijne Heiligheid op zijn divan boven hen en het kleine altaar met zijn offergaven van vruchten en bloemen direct op de vloer van de divan, zodat de drummer bijna met zijn trommels het altaar raakte.

Geleidelijk aan werd de ruimte vol - jonge jongens en studenten van de Ashram kwamen binnen, verschillend gekleed; sommigen namen andere instrumenten op zoals kleine handcymbalen en een soort koperen castagnetten. Hoog tegen de muur boven de ingang was er microfoon buiten die af en toe hevig kraakte. De jonge Sannyasi begon met de invocatie, waarin de namen van Zijne Heiligheid herkend konden worden en toen na een paar oefen noten op het kleine orgel voor hem begon hij met het eerste gezang, en de rest van het gezelschap waar intussen ook oudere Sannyasis, enkele vrouwen, best wat bezoekers en nog meer Ashram studenten, vielen allemaal in bij het zich herhalende deel van het gezang. Om de een of andere reden – vast omdat gedacht werd dat onze bandrecorder vlak bij de muziek moest zijn – gingen veel mannen en jongens nadat ze hun opwachting bij Z.H. hadden gemaakt bijna automatisch links zitten, tussen ons en de musici – en werden haastig weg van de recorder geleid of gewenkt en hen werd getoond dat ze aan de rechterkant moesten zitten of in de verre hoek achter Z.H. Het gezang vervulde me met blijheid. Er waren drie gezangen – die elk 10 á 12 minuten duurden en in elk ervan werd je op een bepaald punt plotseling bewust van iets anders dat binnen kwam – iets doordringends en buitengewoon subtiels – en vanaf dat punt begon het ritme te veranderen en bij het gestadig sneller worden nam het enthousiasme en de energie in het zingen toe, zodat toen het plotseling stopte, de impact van de korte pauze die erop volgde waarlijk zeer krachtig was; op het teken van Zijne Heiligheid stopte het zingen en een jongeman begon het Sanskriet van de Ramayana te zingen; na elk vers vertaalde hij het in het Hindi, allemaal weer met grote animo.

Na ongeveer 20 minuten keek Zijne Heiligheid op zijn horloge en onmiddellijk stopte de pundit met zijn voordracht. De microfoon werd opgesteld vlak voor Zijne Heiligheid en toen sprak hij ongeveer een half uur over de tekst. Van wat Agrawal had gezegd en van wat ikzelf er uit opmaakte, ging het over de wapenfeiten van Hanuman in zijn zoektochten naar Sita in Sri Lanka, uit het leven van Rama. Ik vroeg Zijne Heiligheid naar de betekenis van enkele van de hoofdpersonen in het verhaal en hij zei dat Rama symbool stond voor Atman, Sita voor vrede en Hanuman stond voor het proces van Viveka. Tegen die tijd begon het met gekruiste benen zitten op de vloer, al was het dan op twee of drie lagen vloerkleden zich te doen voelen, dus toen de Satsang om 9 uur afgelopen was en het gezelschap zich begon te verspreiden, was het heel erg fijn om de benen te kunnen strekken buiten op het balkon! Echter, ondanks het lichamelijke ongemak denk ik dat we ons allemaal verrassend verkwikt voelden, vooral omdat we sinds de lunch, 8 uur geleden, niets gegeten hadden!

Het gesprek gaat verder:

N.S. Er is deze dagen een pundit die 's avonds gedurende de Satsang reciteert uit de Ramayana. Het is in het Sanskriet en hij vertaalt het naar het Hindi. Om ongeveer 8.15 is hij klaar en daarna spreekt de Shankaracharya ongeveer een half uur. Op dit moment geeft hij ons het verhaal van de handelingen van Hanuman. Hanuman was de voornaamste steun van Rama en hij werd naar Ceylon (Sri Lanka) gestuurd om naar Sita te zoeken.

R.M. Zou u misschien wat willen eten?

N.S. Nee, dank u, ik heb het geluk in die zin dat Zijne Heiligheid zelf mij mijn eten geeft. Er is niemand anders in de Ashram die dit voorrecht geniet.

B.R.H. We waren heel erg onder de indruk van de aanwezigheid van Zijne Heiligheid in de audiëntieruimte – de manier waarop hij de vragen beantwoordt – er is geen zeven door zijn kennis, geen 'bedenken vooraf'.

N.S. Wat de vraag ook is – wat dan ook!

B.R.H. En hij gebruikt illustraties die we in ons eigen leven kunnen gebruiken.

N.S. Dat komt allemaal door wat wij (?) noemen. Het komt door zijn offer. Het is niet precies opoffering. Hij heeft een hoop oefeningen te doen – mentale oefening om die positie te bereiken. Ik ben verbaasd over hoe hij in staat is om welk citaat uit welk geschrift of boek dan ook te begrijpen. Sanskriet is de meest volmaakte grammatica ter wereld – deze grammatica is het product van een instrument dat door de Heer Shiva werd bespeeld; dat instrument wordt Damaroot genoemd.

N.G.H. Vertel eens, er lijken in de Ashram verschillende niveaus te zijn, wanneer jonge mensen hier komen, zoekend naar waarheid of God, kunnen ze gewoon hier komen voor een kamer, of hoe komen zij, die hem als Guru willen volgen, naar deze Ashram?

N.S. Mensen benaderen hem voor dit doel maar hij besluit wie geschikt is om in de Ashram te worden opgenomen.

Er was eens een geval met Guru Deva. Een jongeman kwam om zijn initiatie te krijgen maar hij werd geweigerd en hem werd verteld dat hij terug moest gaan naar zijn eigen mensen. Na een week of zo kwam zijn vader langs en zei: "Mijn zoon kwam langs en wil ons verlaten" – en hij zei: "Ja, ik weet het, en ik heb geweigerd."

Zijne Heiligheid is degene die beslist of hij een geschikt iemand is om opgenomen te worden in zijn Ashram of niet.

Er zijn drie stadia waar iemand een initiatie ontvangt – Brahmacharya, Ciarhasthya (huishouder) en Vanaprastha, hetgeen een stadium is tussen Huishouder en Sannyasi. Hem wordt toegestaan om bij zijn familie te blijven maar heeft geen connecties met hen.

In het algemeen geeft hij aan de Huishouder de meditatie en zij gaan terug naar huis.

Wanneer iemand is geïnitieerd wordt de gehele last van het leiden van die persoon naar het uiteindelijke doel overgenomen door de Guru. Hij is volledig verantwoordelijk. De vorige Guru Deva placht te zeggen: “Ik zal mijn eigen bevrijding niet accepteren tenzij al degenen die ik heb geïnitieerd, bevrijd heb..” Ik moest zeggen dat u geluk heeft dat u een audiëntie krijgt – niet omdat ik tot die Ashram behoor – ik weet hoe verlangend mensen in India zijn en hem opzoeken waar hij ook maar heen gaat. Niemand wil mijn voeten aanraken! – maar waar hij ook gaat kun je je niet voorstellen hoeveel mensen dit doen willen! Er moet iets zijn – een of andere kracht die hij heeft en ik niet – fysiologisch is hij van hetzelfde vlees en botten als ik!

R.M. Wanneer Zijne Heiligheid iemand als een Huishouder accepteert en hem initieert, wat doen hij dan feitelijk naast de Meditatie – welke andere dingen worden er verwacht dat de Huishouder doet?

N.S. Een vriend van me is een advocaat (ik heb ook enige tijd advocatuur beoefend). Hij wilde geïnitieerd worden maar was bang dat hem iets gevraagd zou worden dat hij niet zou kunnen doen. Hij aarzelde heel erg maar ging toch door en ik stelde hem voor aan Zijne Heiligheid. Hij zei dat er niets extra's was. Doe wat je doet maar verzeker je ervan dat je geen slechte dingen doet die je tot nu toe niet gedaan hebt. Krijg geen slechte gewoontes vanaf nu; je kunt doorgaan met wat je tot nu toe ook maar deed. Verder legde hij uit dat de kracht van de mantra een halt toeroept aan vers binnenkomen van het kwade. Dat wat er al is zal langzaam verdwijnen. Net als een dief een huis binnen gaat, is het eerste wat je moet doen je deur afsluiten, zodat nieuwe dieven niet binnen komen, en zodat wij degenen die binnen zijn, zullen kunnen vangen.

In feite zei de Heer Sri Krishna in de Bhagavad Gita hetzelfde. Hij heeft gezegd dat je niet hoeft te veranderen – je blijft waar je bent en gaat vanaf daar verder.

N.G.H. Wonen de Sannyasis dus in de Ashram?

N.S. Alleen als ze dat willen – verder is er geen dwang. Ze kunnen Sannyasa nemen en gaan waar ze willen en terugkomen naar Z.H. wanneer ze daar behoefte aan hebben. Daarom zei Zijne Heiligheid vandaag dat je niet aldoor de aanwezigheid van Param-Atman hoeft te voelen, of voortdurend de Param Atman hoeft te herinneren. Als je het een keer doet dan zal de kracht die door die ene herhaling opgewekt wordt de hele dag duren. Als je dit doet komt het automatisch in de geest.

N.G.H. Wat onderscheidt (bij de Sannyasis), hun rang?

N.S. Hun nabij zijn bij Shankaracharya.

N.G.H. Ik herinner me dat Zijne Heiligheid zei dat de zetel van Shankaracharya gewoonlijk slechts voor 12 jaar bezet wordt, maar hij zei dat hij hier al langer was. Mogen we hopen dat hij hier nog een tijdje is?

N.S. Ik zal u een geheim verklappen; hij is dit punt aan het overwegen; hij is zich op dit ogenblik hierop aan het concentreren.

N.G.H. Zou iemand zijn plaats innemen?

N.S. Ja, wanneer de verandering zal plaatsvinden, kan ik niet zeggen. Hij denkt er actief over na.

N.G.H. Wat zal hij dan gaan doen?

N.S. Hij zal zich terug trekken in de Himalayas of een andere rustige plek en doen wat hij deed voordat hij hier kwam.

Donderdag 10 januari**Boodschap van J. Channing-Pearce**

Via Mr. Howitt, bieden veel van onze groepen hier in Auckland aan Zijne Heiligheid onze hoffelijke dankbaarheid aan voor de leiding en de liefde die we van hem ontvangen hebben sinds we hem ontmoetten. De laatste woorden van Zijne Heiligheid die hij tot mij zei, spraken over het uitoefenen van zijn subtiele kracht om ons werk te bevorderen. Zijn aanwezigheid, deze kracht en de herinnering aan zijn woorden zijn een bron van grote kracht en voortdurende hoop voor onze leden geweest, zowel zij die kort geleden bij ons gekomen zijn als zij die al enige tijd bij onze groep zijn.

J.C.P. Het advies van Zijne Heiligheid voor wat betreft het deblokken van de stroom van liefde is voor ons allen van zeer grote waarde geweest, maar deze hindernis lijkt nog steeds bij sommige mensen te bestaan. Het lijkt alsof deze hindernis te maken heeft met de zwakte van de wens om de woorden van Zijne Heiligheid in praktijk te brengen, niet een of twee keer, maar op een aanhoudende basis. Het verlangen naar het werk bestaat, maar dit afwenden van het werk is eveneens sterk. Het lijkt alsof er een strijd gaande is tussen de twee kanten en dat dit spanningen en moeilijkheden veroorzaakt, en soms grote emotionele moeilijkheden. Kan Zijne Heiligheid ons hierbij wat leiding geven?

Z.H. Net als bij het telefoneren, worden beide partijen verbonden via de telefoon ontvanger, en soms is er wat atmosferische storing die wordt weerkaatst in de koptelefoon van de telefoon; net zo is er soms, hoewel de stroom van genade en de wens van de kant van de Guru en de vurigheid van de discipelen er is, en ze voldoende geloof en vertrouwen in de Guru hebben en de stroom constant is, vanwege Rajas af en toe wat verstoring; maar dit zou geen reden tot zorg moeten zijn. Voortdurende oefening zou dit in de loop van de tijd doen verminderen. Deze verstoring zal weggewerkt worden.

N.G.H. Ik denk dat de angst van Mr. Channing-Pearce is, dat bij veel van zijn mensen de trekkracht van wereldse dingen een pool produceert en de trekkracht van het spirituele de andere pool produceert, en hij is bezorgd over hoe dat opgelost kan worden.

Z.H. Nu, wat betreft de dualiteit waarop Mr. Channing-Pearce doelt, moet ik er op wijzen dat hij niet bang hoeft te zijn voor de wereldse trekkracht. Dit is wat uw mensen zouden moeten doen wanneer ze bezig zijn met hun wereldse zaken; – ze zouden ze moeten doen naar beste vermogen, ze zouden aandacht moeten geven aan wat hen ook roept naar hun beste vermogen, en nadat ze klaar zijn, zouden ze terug moeten keren naar hun spirituele rol; dan zouden ze moeten proberen zichzelf volledig aan dat aspect te wijden. Wanneer we dit doen zal de Rajas, die de oorzaak is van deze hindernis, ernaar neigen om onderdanig te zijn en daarmee zal het gevoel van hindernis verminderd worden. Op deze manier zal in de loop van de tijd de moeilijkheid verdwijnen.

N.G.H. Graag willen we Zijne Heiligheid bedanken voor het voorrecht om ons toe te staan de Satsang in de Ashram gisteravond bij te wonen. Ik ben elke keer dat ik de Ashram heb bezocht, zeer bewust van het onderliggende geluk en de vreugde die de plek doordringt. Gisteravond merkte ik dat het chanten van de musici het hart verwarmden, en het lichaam en de Manas stil maakten. Het hielp me om me met de onderliggende substantie te verbinden waarin geen beweging is. Alles was een uitdrukking van deze substantie. Er was een getuige die zelfs bij deze grote vreugde niet bewogen werd,. Zijne Heiligheid was de spil waar omheen alles draaide.

Kunnen er niveaus van Satsang zijn? Zo ja, kan Zijne Heiligheid deze uitleggen?

Z.H. Ja, er zijn vele niveaus van Satsang. Zeverschillen al naar gelang de verschillende mensen die samenkomen om de Satsang te doen. Er is een verschil in mensen van natuur, van gewoonten, levenswijzes, manieren van denken, status of het niveau dat ze bereikt hebben in de spirituele wereld, en dus zijn er evenzovele verschillende soorten van Satsang. Alle Satsang betekent niet het chanten van Shlokas zoals u gisteren hoorde. Meditatie zou een vorm van Satsang zijn.

Luisteren naar een heldendicht zou er ook een zijn, chanten zelf nog een, luisteren naar de Leer zou een vierde type zijn, en zelfs dienstbaar werken zou een Satsang zijn – dienstbaarheid voor invalide mensen, gehandicapte mensen, dat zou ook een vorm van Satsang kunnen zijn.

In de Bhagavad Gita heeft de Heer Krishna achttien methodes beschreven waarmee men contact kan vestigen met de Almachtige. Zelfs wenen kan een Yoga vormen, wenen bij de herinnering aan God. Net zo kan werk verrichten, alles kan een Yoga worden als het ertoe leidt dat je een verbinding met de Almachtige vestigt; het grondidee van Satsang is dat er een verbinding gevestigd wordt met het Opperste.

N.G.H. Ik vond het antwoord gisteren van Zijne Heiligheid over Dharana, Dhyana en Samadhi gemakkelijk te begrijpen en zeer behulpzaam. Ik zou graag wat verdere vragen willen stellen die me zullen helpen bij het leiden van anderen die in Nieuw Zeeland mediteren. Er is een stadium in Meditatie waar het lichaam volkomen stil is, Manas is gekalmeerd en de Mantra heeft een ritme waarbij elke herhaling vreugde brengt. Moet de mediterende in dit stadium de Mantra bewust herhalen of hem uit zichzelf laten herhalen? – dat wil zeggen enkel de mantra volgen?

Z.H. Het doel van het bewust herhalen is dat het bewustzijn naar binnen kan gaan, en het beste is dat het van binnenuit automatisch herhaald wordt.

N.G.H. Sommige mensen spreken erover hoe de Mantra, bij het verliezen van het gevoel van het lichaam, ziet dat hij geen grenzen heeft en overal klinkt. Wat gebeurt hier?

Z.H. Men zou niet moeten proberen te begrijpen wat er dan gebeurt, omdat als men een inspanning doet om het te begrijpen, de diepte van Meditatie dan verstoord zal worden. Ze zouden niet bezorgd moeten zijn met wat er gebeurt, ze moeten mediteren en genieten van wat er in Meditatie gebeurt. Er zou geen verstoring in de Antahkarana moeten zijn.

N.G.H. Mag ik hier vragen of Zijne Heiligheid enkel zou kunnen zeggen wat Rama, Hanuman en Sita vertegenwoordigen in het verhaal van de Ramayana, zoals we gisteravond in de Satsang hoorden?

Z.H. Rama staat voor Atman, Sita voor vrede en Hanuman vertegenwoordigt beleid, onderscheidingsvermogen (Viveka). Zodat Atman met de hulp van onderscheidingsvermogen (Viveka) in staat is vrede te vinden.

N.G.H. Gisteren werden we in het Yatrik Hotel vereerd met een bezoek van Narayan Swaroop. Hij hielp mij bij het begrijpen van vele dingen. We waren onder de indruk van de diepte van zijn devotie voor de Shankaracharya. Hij legde uit dat zijn weg Bhakti was. Hij legde ook uit hoe hij een huishouder was en gaf ons een paar mooie verhalen die veel over de Weg van de Huishouder verhelderden. Uit het gesprek met hem zijn verdere vragen opgerezen die ik graag aan Zijne Heiligheid zou willen voorleggen. Wat Agrawal zei, is dat een huishouder zijn initiatie ontving, dan terugging naar zijn huis, en doorging met zijn zaken op zijn gewone manier. Van hem wordt niet verwacht dat hij zijn manier van leven verandert, behalve dat hij geen nieuwe slechte gewoontes krijgt. De kracht van de Mantra zal de toegang van nieuwe kwaden tegenhouden en oude mettertijd doen verdwijnen.

Z.H. Ik zou dit willen toevoegen aan wat Sri Narayan gisteren zei: de grondbetekenis van de initiatie is om verbinding te vestigen tussen de Jiva en de Param-Atman. De Guru die initieert is enkel een tussenpersoon. Door de Mantra die hij geeft, stelt hij de discipel in staat om een verbinding te vestigen direct met de Heer. Daarna wordt van hem verwacht dat hij de Mantra die hem gegeven is, herinnert en herhaalt en Dhyana te doen, zodat de verbinding die gevestigd is, versterkt wordt en wortel schiet. Over wat hij ook eet nadat hij geïnitieerd is moet hij denken dat het een geschenk is. Net als je hier iemand bezoekt, bied je vruchten aan en daarna geeft Zijne Heiligheid je wat 'Prasad' – het geschenk – dit is geen offer. Nadat we de initiatie hebben ontvangen, wat we ook doen, doen we in volledige overgave aan de Almachtige,

wat we ook ontvangen voor ons eigen gebruik, nadat we geïnitieerd zijn, moeten we begrijpen als Prasad – een teruggeven van de Almachtige. We moeten het idee meedragen dat we niets bezitten, dat alles van God is geworden; we gebruiken alles met Zijn toestemming en niet als eigenaar ervan. Dit helpt bij de vernietiging van het ego van de Vyashti – de vernietiging van het ego van het individu – Ahankar. Wanneer Vyashti Ahankar vernietigd is, dan ontwikkelt zich de zuivere Aham, de realisatie van het Zelf.

N.G.H. Dit klinkt heel erg als Bhakti.

Z.H. Ja, dit is Bhakti. Dit leidt ook naar het Eenzijn van de Vyashti met de Samashti. Met andere woorden je kunt zeggen dat de vernietiging van het kwade de weg naar de Almachtige plaveit.

N.G.H. Zijn het de kwade neigingen in de Samskar die opgelost worden?

Z.H. Dit is het mooie van overgeven, dat alle samskaras vernietigd worden en je wordt een met de Almachtige. Samskaras komen in twee soorten; goed of slecht; het overgeven helpt bij het bestrijden van de slechte samskaras en de goede samskaras helpen bij het een worden met de Almachtige.

N.G.H. Dit heeft een ding opgehelderd, want in het westen is lang gedacht dat samskaras allemaal slecht waren. Dit is behulpzaam. Iemand op de weg van de Huishouder moet van nature ook overwegend neigen tot intellectueel, emotioneel of actief zijn. Algemene kennis moet deze verschillende soorten mensen ten goede komen, maar zullen ze geen verschillende Sadhanas nodig hebben?

Z.H. Er zijn twee soorten Sadhanas – de ene is algemeen, toepasbaar voor allen; andere zijn individueel – zij zullen verschillen van persoon tot persoon, al naar gelang de plaats waar ze wonen, of de maatschappij waartoe ze behoren, en al dat soort dingen.

N.G.H. Ik stel die vraag omdat men in de groep mensen thuis in Nieuw Zeeland zich afvroeg of er enige tekens of indicaties waren waardoor men kan zeggen of iemand intellectueel of emotioneel is?

Z.H. Zij die kritisch zijn, dat wil zeggen, kritisch in hun benadering, zijn intellectueel. Zij hebben de Jnana, de intellectuele leer nodig. Zij die emotioneel zijn behoren tot Bhakti. Zij die wat onverschillig zijn, niet bijzonder intelligent of emotioneel – actief (karma) – moeten iets doen om teneinde langs het spirituele pad te gaan. In ons land moeten ze godsdienstoefeningen doen, naar de tempel gaan en dat soort dingen. Maar zij die intens voelen, komen onder emotie, Bhakti, terwijl zij wiens benadering kritisch is, hun benadering is Jnana, de rede.

N.G.H. Wat zijn de speciale hindernissen voor de intellectuele mens en de emotionele mens waar men voor zou moeten oppassen?

Z.H. In Bhakti zou men heel voorzichtig moeten zijn dat niets het vertrouwen verstoort; in Jnana moet men voorzichtig zijn dat je eerlijk bent over wat je denkt en zegt.

B.R.H. Toen Zijne Heiligheid eerder sprak over het opdragen van iemands handelingen, van alles dat men heeft, aan de Param-Atman, is dat algemeen voor elk van deze soorten mensen of is dat in het bijzonder voor een soort?

N.S. Ik ben u hier dankbaar voor want het heeft een van mijn vragen opgehelderd.

Z.H. Overgave is voor alle drie nodig, omdat je, tenzij je je overgeeft, niet in staat zal zijn om licht te worden zelfs voor het intellectuele begrip van dingen. Overgave is noodzakelijk voor toewijding en geloof, natuurlijk.

Hier is een verhaal dat het verschil tussen Jnana en Bhakti zal verhelderen.

Twee kunstenaars gingen naar een bepaalde staat toe, en gingen naar de koning en zeiden: “Wij zijn kunstenaars en zouden

graag onze kunst willen laten zien; de schoonheid van onze kunst is dat we beiden hetzelfde zullen afbeelden.” De koning zei: “Dat is niet zo moeilijk, jullie gaan elkaar kopiëren!” Dus zeiden ze: “Geef ons slechts een ruimte, maar verdeel die in het midden – de ene man zal in zijn deel van de ruimte schetsen, en de andere man zal in het andere gedeelte schetsen; en uiteindelijk zult u zien dat wij beiden hetzelfde hebben gedaan.” Wel, dat was interessant en de koning regelde het. Een kamer werd toegewezen en in het midden verdeeld. De ene helft werd aan de ene kunstenaar gegeven, en de andere helft aan de andere. Na het schoonmaken van de muur begon de eerste kunstenaar een heel prachtig figuur te schetsen. De andere man maakte de muur schoon – en hij deed dat door te wrijven en te wrijven en te wrijven, en hem zodanig te polijsten dat hij wat er ook voor kwam, begon te weerspiegelen. Toen werd de afscheiding verwijderd en het licht werd aangedaan: er kon gezien worden dat de schets gemaakt door de een werd weerspiegeld op de muur van de ander! Dus er was gelijkheid! Hetzelfde ding kon gezien worden.

De een nu, die schetste is een Bhakti, en de andere die polijstte een Jnana is. Met andere woorden, Jnana weerspiegelt het Opperste – Param-Atman, terwijl Bhakti de Param-Atman schept.
(De intellectueel weet dat er niets anders is dan God. Toewijding ziet God. Toewijding ziet God in alles.)

B.R.H. Zijn ze beiden twee aspecten van het helder worden van Buddhi?

Z.H. Buddhi wordt schoongemaakt, en wanneer het proces van schoon maken volmaakt is, dan wordt de Param-Atman weerspiegeld.

B.R.H. Als men de analogie nog verder zou doortrekken – kan men Bhakti zien als de liefde voor dat wat geschetst wordt?

Z.H. Ja, liefde speelt daar een rol. Een Jnani ziet het zo, dat er niets dan God is. De benadering van Bhakti is dat alles God is.
(Wijzend naar de klok op de muur) – De klok is gestopt! Hij ervaart Samadhi! (Gelach).

R.M. Ik voel dat ik een globaal begrip heb voor het verschil in de functies van Buddhi, Manas, Chitta en Ahankara. Het zal helpen om dit begrip verder te verfijnen als Zijne Heiligheid zou kunnen bevestigen welk deel functioneert in de volgende vier voorbeelden:

1. Ik ontvang een uitnodiging om Mr. Howitt te vergezellen tijdens zijn bezoek aan Zijne Heiligheid. Het is moeilijk om mijn wereldse activiteiten opnieuw te schikken teneinde dat te doen maar ik voel dat ik van deze zeldzame gelegenheid moet profiteren, en besluit om te komen. Wordt dit besluit genomen door Buddhi?

Z.H. Ja, besluiten worden genomen door Buddhi, maar het is niet enkel de werking van Buddhi alleen. Op de achtergrond van dit besluit is uw vertrouwen (Shradha) dat u iets goeds zal verkrijgen door er heen te gaan.

2. Ik moet de reis naar Allahabad plannen – uitzoeken welke vliegreis beschikbaar is, uitzoeken wat de beste route is om te nemen en hoeveel dagen eerder aan te komen zodat ik bijgekomen ben van de reis voor de eerste audiëntie. Wordt dat stap-voor-stap plannen uitgevoerd door Manas?

Z.H. Manas legt de gegevens voor aan de Buddhi en Buddhi neemt een besluit. Er zijn twee soorten associaties, goede en slechte. Als je toevallig geassocieerd bent met de slechte kant van de dingen, dan worden er verkeerde beslissingen gemaakt. Dus als je inspiratie hebt om iets te doen, wordt het besluit genomen al naar gelang de associatie waar je bij betrokken bent.

3. Ik wil Zijne Heiligheid een vraag stellen maar ik kan niet de correcte vorm vinden waarmee de betekenis overgebracht kan worden. Na de vraag heel lang overdacht te hebben, laat ik hem voorlopig liggen. Later wanneer ik bezig ben met een eenvoudig routine-werkje wordt de essentie van de vorm van de vraag plotseling duidelijk. Het komt boven als een directe intuïtieve waarneming. Alles wat gedaan moet worden is dit zaad uit te breiden tot woorden. Is Chitta de vorm waarin het zaad van de oplossing oprijst?

Z.H. Ja, dit is de functie van Chitta.

R.M. In onze tweede audiëntie sprak ik over een visioen van Zijne Heiligheid dat tijdens Dhyana verscheen. In welke functie van de Antahkarana manifesteerde zich dit?

Z.H. Dit is het werk van Chitta. De Chitta is net een foto toestel dat een foto heeft genomen.

N.G.H. Chitta lijkt een grote opslagruimte te zijn waar zowel goede als slechte dingen liggen opgeslagen en als iemand slechte dingen wenst dan kan hij blijven doorgaan met ze uit de voorraad te halen of hij kan er goede dingen uit halen; zit het zo?

Z.H. Ja, dat is juist.

B.R.H. Bij ons is een dame, Mrs. Shaw, die een zoon heeft die nu acht jaar oud is. Sinds hij zes is heeft hij licht en kleuren gezien rondom mensen, dieren, bloemen en voorwerpen. Voorbeelden van wat hij ziet zijn een witte of heel bleke kleur vlakbij het lichaam; rond voorwerpen ziet hij alleen bleke kleuren, maar met mensen, dieren en bloemen zijn er ook kleuren; deze variëren al naar gelang de stemming, het welzijn of de staat van gezondheid van de persoon. Wanneer iemand schrikt ziet hij vonken van kleuren die uitgaan van de randen van hun handen en vingers, die wegsterven als ze kalmeren. Wanneer hij heel dicht bij het lichaam is ziet hij lijnen die lichtflitsen zijn die lopen naar de vingertoppen.

Kan Zijne Heiligheid uitleggen wat er ervaren wordt door de jonge Campbell Shaw?

Bij een andere gelegenheid zag hij drie dagen achtereen een dood lichaam, volgens de zeden van de Maori begrafenissen. Hij zag geen kleuren rond het lijk, maar een evenbeeld van de lichamelijke vorm, ongeveer zestig centimeter boven het fysieke lichaam – het verscheen als een bleke schaduw. Elke dag werd het kleiner tot het uiteindelijk helemaal verdween.

Wat was dit?

De jongen accepteerde al deze dingen als natuurlijk totdat hij naar school ging, waar hij verontrust ontdekte dat andere kinderen niet konden zien of begrijpen wat hij zag; als gevolg daarvan dacht hij dacht hij abnormaal was. Ik zou het fijn vinden om meer kennis en begrip te verkrijgen om hem te helpen te begrijpen en hiermee om te gaan.

Een andere moeilijkheid die hij heeft is dat kleuren zich ophopen op een bladzijde wanneer hij leest, wat hem een hoop last geeft. Deze kleurenvlekken hinderen zijn lezen. Is er iets waarmee ik hem hierbij kan helpen?

Z.H. Dit komt door iets van zijn eerdere handelingen – karmas – vorige geboorte, het heeft niets te maken met deze bepaalde geboorte. Ik weet niet of Mrs. Shaw in wedergeboorte gelooft of niet? (Ja) Dan kan haar uitgelegd worden dat dit komt door sommige van zijn vroegere handelingen, verbonden met vorige geboortes, en ze hoeft er niet bezorgd over te zijn; in de loop van de tijd zal dit verdwijnen. Het gedoe met de kleuren zal stoppen, en ook zijn moeilijkheden met lezen – dit zal ophouden.

B.R.H. Dus hij kan er gerust op zijn dat als hij ophoudt zulke dingen te zien, dat het helemaal normaal is?

N.G.H. Wat is dat licht dat hij rondom dingen zag?

Z.H. Het is verbonden met zijn eerdere handelingen – voorgaande geboorte, het heeft niets te maken met deze bepaalde geboorte, zijn huidige leven of omgeving. Het was een of andere ervaring van een eerdere geboorte die hier weerspiegeld wordt. Het lijkt erop dat hij in zijn vorige geboorte bezig was of zich inliet met kleuren en dat heeft zich doorgezet, en nu is hij al deze kleuren dingen aan het ervaren, maar dit zal stoppen als hij opgroeit.